

ચૌદ સ્વમનું રહસ્ય.

અર્થાત्

તીર્થકર ભગવાનની ભાતાળને જે ચૌદ
સ્વમ આવે છે, તેનું રહસ્ય.

ચૌદ સ્વમનો સુંદર સાર, વિસ્તારો ધરી અતિ ખ્યાર;
ભવિક જીવ અવધારો સહુ, આત્મા નિર્મળ થારો બહુ.

પ્રકાશક,

શ્રાવક લીમસિંહ માણેક,
જૈન પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરનાર અને વેચનાર
શાકગદ્વી-માંડવી, મુંખદી.

મુંખદીમાં નિર્ણયસાગર છાપખાનામાં છાપ્યું.

સને ૧૯૧૫-વીર સંવત् ૨૪૪૨.

ચૌદ સ્વમનું રહસ્ય.

અર્થાત्

તીર્થકર ભગવાનની માતાજીને જે ચૌદ
સ્વમ આવે છે, તેનું રહસ્ય.

ચૌદ સ્વમનો સુંદર સાર, વિસ્તારો ધરી અતિ ખ્યાર;
ભવિક જીવ અવધારો સહુ, આત્મા નિર્મળ યારો બહુ.

પ્રકાશક,

શ્રાવક લીમસિંહ માણેક,
જૈન પુસ્તકો પ્રસિદ્ધ કરનાર અને વેચનાર
શાકગદ્વી-માંડવી, મુંખદી.

મુખ્યમાં નિર્ણયસાગર છાપખાનામાં છાપ્યું.

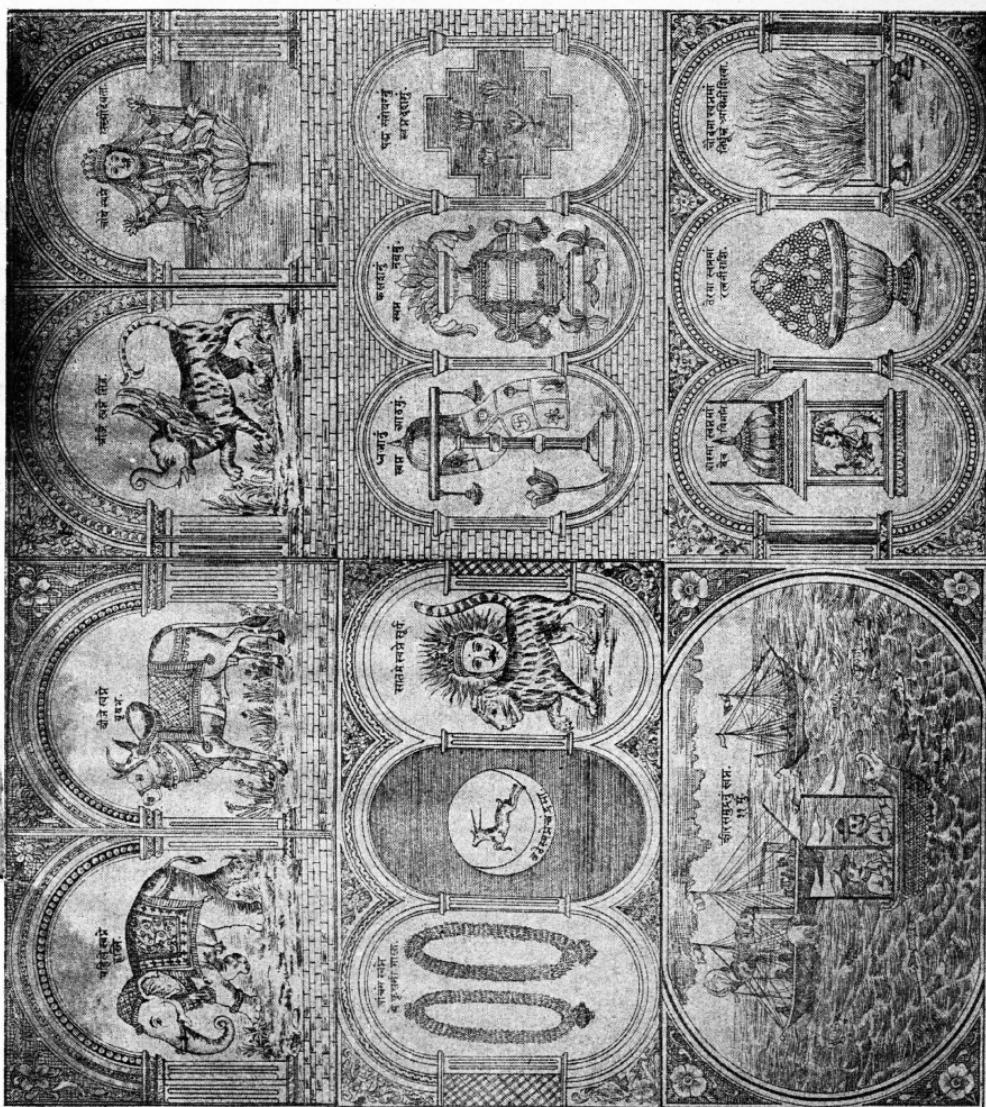
સને ૧૯૧૫-વીર સંવત् ૨૪૪૨.

**Printed by Ramchandra Yesu Shedge, at the Nirnaya
sagar Press, 23, Kolbhat Lane, Bombay.**

**Published by Bhanji Maya for Bhimsi Maneck,
225-231, Sackgalli, Mandvi, Bombay.**

चौद स्वप्नां चित्र.

३४५९७८

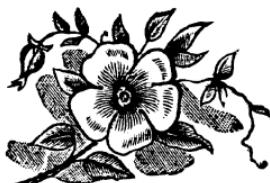
प्रकाशकः—आवक भीमसिंह माणेक,
जैन ग्रंथो प्रसिद्ध करनार,

मांडवी, शाकगल्ली, मुंबई.

ચૌદ સ્વમ-રહસ્ય.

(આસુખ)

સારાં યા ખોટાં સ્વમાં એ ભાવીનાં સુંદર અથવા અસુંદર પરિણામ સૂચવનારાં ચિહ્નો ગણાય છે. આપણાં શાસ્ત્રોમાં સ્વમ સંબંધી ખૃષુ વિગતવાર અને ચુક્તિપૂર્ણ વિવેચનો કરવામાં આવ્યાં છે. વર્તમાનકાળે પાશ્ચાત્ય શિક્ષણના સંકારોએ સ્વમશાસ્કની માન્યતાઓ પ્રત્યે નવખુલ્લું કરે અશ્રદ્ધાવાળા બનાવી હીધા છે એ સાથે છે, તથાપિ વિવેકદિષ્ટી અને ખુદ્ગમ્ય દલીલોથી જે એ વિષય તેમની સમજ રજુ કરવામાં આવે તો સ્વમશાસ્ક પણ ઉપયોગી અને સૂચક શાસ્ત્ર છે એ વાતનો સ્વીકાર થયા વિના રહે નહીં. આપણા પરમ પૂજય તીર્થીકર ભગવાન જ્યારે માતાના ગર્ભમાં આવે છે, અર્થાતુ ચ્યાવે છે, ત્યારે તેમની માતાને નિયમિત્રે ચૌદ સ્વમાં આવે છે. આ વાત સૌ કોઈ જૈનપુત્ર જાણે છે; પરંતુ એ સ્વમ શું સૂચવે છે, એ સંબંધી ભાગે જ કોઈએ વિચારો કર્યા હુશે. એ ચૌદ સ્વમમાં કેટલો ગંભીર આશય રહેલો છે, તેનો સંક્ષિપ્ત સાર નીચેના કાવ્યમાં આપવામાં આવ્યો છે. આ કાવ્ય કોઈ કુંગરશીલાઈ નામના વિચારક વિદ્વાને લખ્યું હોય તેમ તે કાવ્યની છેદી લીટી વાંચતાં સ્પષ્ટ થાય છે. અમે તે કાવ્યના સ્પષ્ટીકરણુપૂર્વક એ મૂળ કાવ્ય વાચકોના કરકુમળમાં મૂકવાની ભાવના રાખીએ છીએ. શુલં લવતુ !

ચૌદ સ્વમનું રહસ્ય.

પહેલે સ્વમે ગજવર દીડો, ચાર દાંતો મનોહરોળ,
ચાર પ્રકારે ધર્મ પ્રકાશ્યો, ભવિ જીવને હિતકરોળ;
સુણો ભવિ પ્રાણીળ રે. (૧)

થોત—લાગ્યશાળી માતાને પ્રથમ સ્વમમાં એક
હાથી દશિએ પડે છે. આ હાથી સામાન્ય હાથી નથી
હોતો, પણ હાથીઓના રાજ તરીકે જેને ગજપતિ
કહી શકાય તેવો ગજવર હોય છે. તેના ચાર મનો-
હર દાંતો પણ સ્પષ્ટ નજરે પડે છે. આ ચાર દાંતો ખાસ કરીને
ધ્યાન ઘેંચનારા થઈ પડે છે. તો હુવે પ્રક્ષે એ છે કે એ ચાર
દાંતોનો રહસ્યાર્થ શું? તેના ઉત્તરમાં આપણુને કહેવામાં આંથું છે
કે એ ચાર દાંતો જણ્ણાય છે, તે ચાર પ્રકારના ધર્મોનું અર્થાત્ દાન,
શીલ, તપ, ભાવનું સૂચન કરે છે. ઈંદ્ર માતાલુને કહે છે કે આ
ચાર દાંતો જેમ હાથીના સુખમાંથી જ્હાર નીકલ્યા છે અને જગ-
તને આશ્રયસુખ કર્યું છે, તેમ તમારા મહા પુરુષાર્થી અને ઉજ્જ્વલ
પુત્રના સુખમાંથી પણ ધર્મોપદેશનું ફિલ્ય સ્કુરણું થશે, અને એ
ઉપદેશને અવધારી ભવિ જીવો પરમ કલ્યાણને સાધશે. ચાર
પ્રકારનો ધર્મ કહેવાથી તેમાં સર્વ પ્રકારની કિયાઓ, સિદ્ધાંતો તથા
વિધિ-નિષેધો સમાઈ જાય છે, એમ કહેવાની જરૂર નથી. દાનથી
માણુસનું હૃદય ઉજ્જ્વલ થાય છે, અલિમાન, મોહ આદિ આંતરિક
શરૂઆતો દાનગુણુથી પરાજિત થાય છે, શીલથી મનુષ્યનું ચારિત્ર

હેઠીખ્યમાન અને છે, તપથી અંતર-બાધાની વિશુદ્ધિ થાય છે અને ભાવનાથી આત્માનું-હૃદયનું-મનનું અને શરીરનું અળ સવિશોષ સ્ક્રૂટિંગ્પ્રાસ થવાની સાથે પરમ કલ્યાણ-મોક્ષને સાધી શકે છે. ત્રિપદીના ઈસારા માત્રથી કેવળી લગવાનું જેમ સંસારનું આણેહૂણ ચિત્ર દર્શાવી આપે છે, તેમ ચાર પ્રકારના ધર્મથી સર્વજ્ઞ લગવાનું ધર્મનાં સર્વ રહસ્યોનું દુંકામાં સૂચન કરી હે છે. દાન, શીલ, તપ, ભાવથી અતિરિક્ત એવો કોઈ ધર્મ ઉદ્ભલબ્ધો નથી, તેમ ઉદ્ભલબ્ધે એવો સંલબ પણ નથી. એ ચાર પ્રકારના ધર્મોમાંથી એકેક પ્રકારનો આશ્રય લઈ અનેક ધર્મો આજ સુધીમાં પ્રવર્ત્યા છે, પણ આપણે તે સંબંધી ચર્ચામાં ઉત્તરવાની અલ્યારે જરૂર નથી.

ધીજ સ્વમભાં ગગનમંડળમાંથી ઉજનવળ વૃષલ આવતો જણાય છે, તેનો આશય સ્પષ્ટ કરતાં કવિ ધીજ કરીમાં કહે છે:—

રૂપલ સ્વમથી ભરતક્ષેત્રમાં, ઓધિધીજને વાવેજ,
ધીજે સ્વમે ધૌરી ઉજનવલ, ગગનમંડળથી આવેજ;
સુણો ભવિ પ્રાણી જ રે. (૨)

વહુરમાં સાધારણ રીતે રૂપલ-અળદને બહુ ઉપયોગી પ્રાણી લેખવામાં આવે છે, કારણ કે તેથી જમીન ઘેડાય છે, અને ક્ષેત્ર રસયુક્ત અને છે. ઘેડાને તૈયાર કરેલી જમીનમાં જે ધીજનો નિક્ષેપ કરવામાં આવે તો તે ધીજ ફળ-કુલયુક્ત અન્યા નિના રહે નહીં. ઈદ્ર મહારાજ તીર્થેકરની માતાજીને કહે છે કે તમારો આ ભાવી પુત્ર રૂપલ સમાન અનશે અને ભરતક્ષેત્રને ઘેડાને તેમાં ઓધિધીજનો નિક્ષેપ કરશે. ભરતક્ષેત્ર એમ કહેવાનું, કારણ એટલું જ છે કે એ ક્ષેત્ર સર્વ અનાર્થ ક્ષેત્રોની અપેક્ષાએ સર્વોત્તમ મનાય છે. ભરત-

ક્ષેત્રમાં ઉત્પન્ન થયેલાં મનુષ્યોનાં અંતઃકરણો એવાં નિર્મળ અને રસયુક્ત હોય છે કે જે તેમાં ધીજનું વાવેતર કરવામાં આવે તો તે ફળીભૂત થયા વિના રહે નહીં. એટલામાટે ભરતક્ષેત્રમાં જન્મ હોવો એને આપણાં શાસ્ત્રોમાં પરમ સૌલાઘ્યનું ચિહ્ન લેખવામાં આવ્યું છે. તેનું કારણ આથી સ્પષ્ટ થવા યોગ્ય છે. તીર્થીકર જેવા ભગવાનો ખાસ કરીને આવા આર્થક્ષેત્રમાં જ જન્મ લે છે, અને પોતાની વાણીનો તથા ચાન્તિનો છુટથી લવિ જીવોને લાલ આપે છે. આને આ ક્ષેત્રમાં તીર્થીકર ભગવાન્ પોતે સશરીરે વિદ્યમાન નથી એ આપણું કેમનશીલ છે, છતાં તેમની વાણીના જે હિંય અંશો આ કણે પણ રહી ગયા છે, તેનાથી જે લવિ જીવો ધારે તો પોતાનું ઈષ્ટ-સાધ્ય ષિદ્ધ બધુ સહેલાઇથી સાધી શકે તેમ છે. આપણે સર્વેએ શ્રી તીર્થીકર ભગવાન્ જે ઓમિણીને આ ક્ષેત્રમાં વાવતા ગયા છે, તેનો લાલ લઈ મુક્તિના માર્ગ ચાલીએ તો આપણો નરજન્મ, ભરતક્ષેત્રની પ્રાસિ તથા શ્રાવકકુલમાંનો જન્મ એ સર્વ અવશ્ય સંક્રાણ થાય એમાં શક નથી.

ત્રીજ સ્વમભાં માતાજી સિંહ-કેસરીનું દર્શન કરે છે. આ સિંહદર્શનનું રહ્યસ્ય સમજાવતાં કવિવર ત્રીજ કદીમાં કહે છે:—

ત્રીજે સ્વમે સિંહ વિલોકી, મદનાદિક જે હાથીજી,
તેનું મન મોડીને તુજ સુત, થાશો ધર્મનો સાથીજી;
સુણો લવિ મ્રાણીજ રે. (3)

થાતું તીર્થીકર ભગવાન્ મદનાદિ અરિને હુણુવામાં સિંહ સમાન થશે. જેવી રીતે અરણ્યમાં સ્વચ્છંકાતાથી વિચરતા મહોન્મત હાથીઓના કુલસ્થળને કેસરી સિંહ એક પલકમાં અનાયાસે લેહી શકે છે, તેવી રીતે તમારો આ પુત્ર મદનદૃપી હુસ્તીને પરાસ્ત

કરવામાં સિંહ સમાન થશે. મહન પાસે આહિ શબ્દ મૂક્યો છે, તે ઉપરથી કોધ, માન, મદ, મોહ, લોક આહિ અંતરંગ વैરીઓનો પણ પરાલખ કરશે એમ સમજ લેવાનું છે. વસ્તુતઃ જ્યાંસુધી કોઈ પણ મનુષ્ય પોતાના અંતરંગ શત્રુઓ ઉપર અધિકાર જમાવી શકે નહીં, લ્યાંસુધી તે સાચો ધર્મ પામી શકે નહીં. સારાંશ કે જેઓ અંતરંગ શત્રુઓડ્ઝી ગજવર પ્રતિ કેસરી-સિંહ સમાન થઈ શકે છે અને અંતર-ભાધ્ય શત્રુઓના બળને નિર્મૂળ કરી શકે છે તે જ પુરૂષવરો યથાર્થ ધર્મના સાથી બની શકે છે, એમ કહેવાનો પણ આ કાવ્યકર્તાનો આશય છે. સિંહ એ જંગલનો રાજ કહેવાય છે. તે વનોમાં અને ઉપવનોમાં નિર્લય રીતે વિહરી શકે છે, કારણ કે તેને કોઈ પણ પ્રકારનો લય હોતો નથી. મનુષ્યોએ પણ ધર્મના માર્ગમાં નિરંતર સિંહની માઝક નિર્લયતાથી અને અડગતાથી વિચરણ નેદિએ, પણ આમ કયારે બની શકે? જે આપણે આપણા અંતરના તથા બહારના અરિઓને જીતી લઈ શકીએ, તો જ આપણે શાંતિ તથા નિર્ભયતાપૂર્વક ધર્મના માર્ગમાં આગળ વધી શકીએ. કામ, કોધાહિ શત્રુઓનું પ્રાબદ્ધ જ્યાંસુધી અંતરમાં વર્ત્યા કરે છે, લ્યાંસુધી મનુષ્ય સર્વદા પરાધીન રહે છે. વંદન છે તે પરમાત્મસ્વરૂપ તીર્થકર ભગવાનને, કે જેઓએ બદ્દરિપુઓને હુણુવામાં કેસરી સમાન વીર્ય ફોરવી જગતના ધર્તિહાસમાં દૃષ્ટાંત એસાર્યું છે, અને જેમના પગલે ચાલી અનેક લબ્ધ જીવો સુજ્ઞિનો માર્ગ પામ્યા છે, તથા ભવિષ્યમાં પણ પામશે. હે પ્રલુ ! હે અનંત દ્વારા ભગવાનું ! અમે પણ આપની માઝક અમારા શત્રુઓડ્ઝી હુથીઓને હુણુવામાં કયારે સિંહ સમાન બની શકીશું ? અને આપની માતાજીને આવેલ સ્વરૂપ અમે કયારે સાર્થક કરી શકીશું ?

હવે ચોથા સ્વમનું રહસ્ય દર્શાવતાં કવિશ્રી નીચે પ્રમાણે કહે છે:—
 ચોથે સ્વમે લક્ષ્મી હીઠી, વરસીદાનને દેરોળ,
 તીર્થકર એ લક્ષ્મી બોણી, શિવવધૂ કમળા વરશોળ;
 સુણો ભનિ પ્રાણીળ રે. (૪)

થીકરની માતુશ્રી ચોથા સ્વમમાં લક્ષ્મીના દર્શન કરે છે. આ લક્ષ્મી આપણા જેવા પામર મતુષ્યોને જેવી રીતે બંધનકર્તા થાય છે અને સંસારના ઉડા કીચડમાં ઉતારી દેનારી થાય છે, તેવી રીતે તીર્થકર પ્રલુને બંધનકર્તા તથા લિમકર્તા થવા માટે નથી હોતી, પરંતુ વરસીદાનને હિવસે પ્રાણીઓને સુજ્ઞત હુસ્તે દાન આપવામાં એનો સહૃપયોગ થાય તે માટે એ લક્ષ્મી સહા તીર્થકર ભગવાન् પાસે એ હુથ જેડીને ઉલ્લી રહે છે. લક્ષ્મીનો સાચો ઉપયોગ શું હોઈ શકે, એ વાત ઉપર આ સ્વમ ખાડુ ગંભીરતાથી પ્રકાશ નાખે છે. લક્ષ્મીની પ્રાસિ માટે જે મતુષ્યો પાપકર્મો કરતાં આંચ્યકો ખાતા નથી અને એક પાઈ પ્રાસ થતી હોય તો અઢાર પાપસ્થાનકો સેવતાં જેમને લેશ પણ સંકોચ થતો નથી, તેમણે આ સ્વમ ઉપરથી ખાસ ઓધ અહુણુ કરવાની જરૂર છે. લક્ષ્મીનો જે તમારે અરેખરો ઉપસોગ લેવો હોય તો તેના દાસ ન ખનો, કારણુ કે લક્ષ્મીના ગુલામો કદાપિ આત્મ કદ્વાણ કરવાને શક્તિમાન થઈ શકતા નથી. લક્ષ્મીનું દાન કરવું અને અહુકાર વડે જે સંપત્તિ પ્રાસ કરી હોય તેનો લાગ કરવો એજ લક્ષ્મીનો સાચો ઉપસોગ છે. આપણે પ્રથમ સ્વમદર્શને જોઈ ગયા છીએ કે તીર્થકર ભગવાન્ ચાર પ્રકારના ધર્મોનો પ્રકાશ કરે છે, તેમાં દાનને

પ્રથમ પદ આપવામાં આવયું છે. પ્રલુ પોતે ધર્મનો પ્રકાશ કેવળ વાણીથી જ નથી કરતા, પણ પોતાના વર્તનથી દાનધર્મની મહૃત્તા જગતને જહેર કરે છે. પોતાને પ્રાપ્ત થયેલી લક્ષ્મી જેઓ નિરહુકારપણે પોતાના માનવબંધુઓના હિતાર્થે તથા જગતના સર્વ પ્રાણીઓના કલ્યાણાર્થે વાપરી શકે છે, તેઓ કુમે કુમે શિવવધૂ પ્રાપ્ત કરી શાખત સુખ મેળવવા લાગ્યશાળી થાય છે. પ્રલો ! આપને પ્રાપ્ત થયેલી લક્ષ્મીની અપેક્ષાએ એક બિંદુના અનંતમા ભાગ જેટલી પણ લક્ષ્મી અમે પ્રાપ્ત કરી શક્યા હોઈએ તેનો સહૃપ્યોગ કરવાનું અર્થાતું દાન કરવાનું અમોને બળ અર્પો, કે જેથી આપની માતાને આવેલું સ્વમે સાર્થક છે એટલુંજ નહીં, પણ એ સ્વમનો આશય અમે સમજી શક્યા છીએ એમ છાતી ઠોકીને કહી શકવાની સ્થિતિમાં મૂકાઇએ.

પાંચમા સ્વમનું સ્પષ્ટીકરણ કરતાં કવિવર કહે છે કે:—

પાંચમે સ્વમે કુસુમની માળા, સવી જન શિરપર ધારેજ,
તીમ ભવિ જીવના, તુજ સુતવર પાપ-તાપ સવી ટાળેજ;
સુણો ભવિ પ્રાણીજ રે. (૫)

સુમાદિ સુગંધી દ્રોઘો જેમ હુર્ઝીને ફૂર કરી પૌતાની સુવાસ પ્રકટાવે છે, તેવી રીતે હે તીર્થકર ભગવાનની પ્રાતઃસ્મરણીય જનતી ! તમારો પુત્ર પણ કુસુમની માળાની પેઢે ભવિ જીવોનાં અંતઃકરણોમાં રહેતી હુર્ઝી ફૂર કરી તેમનાં ભક્ત હૃદયને પણ કુસુમની માઝક સુગંધી સ્કુરાવતાં અનાવી દેશો. પ્રચંડ શ્રીમની જીવાળાથી સંતસ થયેતા વિલાસી જીવો કુસુમમાળાઓને કંઠમાં

ધારણુ કરવાથી જેવી રીતે શાંતિ અને તૃપ્તિ અનુભવે છે, તેવી રીતે તમારો પુત્ર પણ લવિ જીવોના પાપ-તાપને ફૂર કરનારો તથા અપૂર્વ શાંતિ આપનારો થશે એટદું જ નહીં, પણ જગતમાં પુષ્ય-ઝીપી પુષ્પની સુગંધી પ્રસરાવનાર પણ થશે. પુષ્પોને બહુ જ પવિત્ર લેખવામાં આવે છે તેનું કારણું દર્શાવતા એક કવિએ વાજધી રીતે જણાઓયું છે કે કુલો, વૃક્ષો તથા મેઘ એ સર્વનો જન્મ ડેવળ પરોપકારથે જ હોય છે, અને તેથી જ જગત તેમને બહુ સન્માનથી વધાવે છે. પુષ્પો ખીલે છે, તે શું પોતાને માટે ખીલે છે? નહીં, જગતમાં પરાગનો ફેલાવો કરવો તથા વણુ માગ્યે પથિકોનાં ચિત્તને આહાદિત કરવાં, અને વિના પ્રયત્ને ગ્રેક્ષકોની દિષ્ટિને તુમ કરવી એ ગુણો સ્વાલાવિક રીતે જ પુષ્પોમાં રહેલા હોય છે. તે જ પ્રમાણે તમારો આ પુત્ર પણ જગતને નયાનાંહ તથા ઉપકારક થવાની સાથે જગતમાંથી પાપ-તાપ-વિષ તથા હુરાચારની દુર્જંધીને નિર્મૂલ કરવામાં સુગંધી કુસુમમાળાનું કામ કરશે. “સવી જન શિર પર ધારેલુ” એમ કાવ્યમાં કહેવામાં આવ્યું છે, તેનો આશય એવો છે કે સુગંધી કુસુમમાળાને મનુષ્યો જેમ શિરે ધારણુ કરે છે, તેમ તમારા પુત્રને પણ જગતના લભ્ય જીવો શિરસા વંદ્ય માનશે. એમ ઈદ્ર મહારાજ કુસુમમાળાના દર્શનથી સિદ્ધ કરે છે. હે વિશ્વ-વંદ્ય તીર્થીકર લગવાન! અમે ગ્રાથીએ છીએ કે આપે પ્રસરાવેલી સુગંધ અમારા આત્માને પણ સ્પર્શ કરો અને આપના કુસુમ સમાન ચરણોમાં અમારું શિર સહા નમેલું જ રહો!

છુટુ સ્વમતું રહુસ્ય કવિવર આ પ્રમાણે દર્શાવે છે:—
 છુટુ સ્વમે ચંદ્ર વિલોકી નીલ કમળ વિકાસેજ,
 તીમ ભવિ જીવના હૃદયકમળમાં, તુજ સુત એમ પ્રકાશેજ;
 સુણો ભવિ પ્રાણીજ રે. (૬)

મળ-પુણ્ય જેમ ચંદ્રદર્શનથી અતિશાય પ્રકૃષ્ટિત
 થાય છે, તેમ શ્રી તીર્થેકર પ્રલુના દર્શનમાત્રથી
 ભવિ જીવનાં હૃદયરૂપી કમળો પ્રકૃષ્ટિત થશે, એમ
 આ ચંદ્રનું સ્વમ સૂચવે છે. ચંદ્રમાં કુદરતી રીતે જ
 એવું સામર્થ્ય અથવા પ્રભાવ રહેલો છે કે તેનો
 ઉદ્દ્ય થતાં વાર કમળની પાંદડીઓ વિકસિત-પુલકિત તથા વિસ્તા-
 રિત થયા વિના રહેતી નથી. ચંદ્રને એ માટે કશો પ્રયત્ન કરવો
 પડતો નથી; તેવી જ રીતે પવિત્ર આત્માઓ અને નિર્દેખ પુરુષ-
 સિંહોમાં કોઈ એવું સામર્થ્ય પ્રકટે છે કે તેમના દર્શન માત્રથી ભવિ
 જીવોનાં અંત:કરણમાં કુદરતી રીતે પ્રમોદભાવ તથા લક્ષ્ણભાવ
 સ્કુર્યાં વિના રહેતો નથી. પવિત્ર આત્માઓ ભવે વાણીથી કે કુયાથી કાંઈ
 ઈસારો સરખો પણ ન કરે, તથાપિ તેમની શાંત-સૌભ્ય-પ્રભાવિ-
 શિક્ષ-ચંદ્રોપમ કાંતિ જ જગતના સુસુક્ષોઓને એવું અદ્ભુત આર્કષણુ
 કરે છે કે ભવિ જીવો એવા નિઃસ્પૃહી તથા વીતરાગ પુરુષના ચર-
 ણુનો આશ્રય લીધા વિના રહી શકતા નથી. આજે આપણે એવા
 નિર્દેખ પુરુષરૂપી ચંદ્રના અલાવે ભવાટવીના અંધાર પ્રદેશમાં લાટ-
 કીએ છીએ. ચંદ્રના પ્રકાશની રાહ જેતાં આપણું અંત:કરણરૂપી
 કમળો સંકોચાઈ જવા લાગ્યાં છે! પરંતુ એટલું સૌભાગ્ય છે કે
 તીર્થેકર ભગવાનની મૂર્તિ તથા તેમની અમૃતમથી સૂત્રભ્રદ્રવાણી
 નંયાંસુધી વિદ્યમાં છે, લાંસુધી હૃદયકમળો કરમાઈ જાય એવો
 સાય રાખવાનું કારણ નથી. હે અનંત જ્ઞાન, દર્શન તથા

ચારિત્રના સ્વામી ! અમારાં હૃદ્યકમળો આપની સાક્ષાત् ચંદ્રોપમ
કાંતિ નિહાળી ક્યારે વિકસ્વર થશે ?

તીર્થીકર ભગવાનના અનેક અતિશયો પૈકી ક્યા અતિશયનું
સૂચન આ સાતમા સ્વમ્ભમાં થાય છે, તે સંખ્યાંધી કવિરાજ કહે છે કે:-
સાતમે સ્વમે સૂરજમંડળ, સહસ્ર કિરણુથી દીપેણ,
તીમ ભામંડળના તેજ કિરણુથી, નિજ આરિને તે લુતેણ;
સુણો ભવિ પ્રાણીણ રે. (૭)

અ

થાત્—સૂર્યમંડળનાં તેજસ્વી કિરણો જેવી રીતે જગ-
તને પ્રકાશિત કરે છે અને અંધકાર, તિમિર તથા
નિશાચરોનો નાશ કરે છે, તેવી રીતે તમારો પુત્ર
પણું પોતાના ભામંડળના પ્રકાશ વડે પ્રકાશશે, જગ-
તને પણું પ્રકાશિત કરશે અને ઉજનવળતાનું સા-
ખ્યાન્ય ફેલાવશે. નિશાકાળે તિમિરપ્રિય પ્રાણીઓ અંધકારનો લાલ
લઈ અનેક જીવોને હેરાન કરે છે, પણ સૂર્યનો પ્રકાશ થતાંની સાથે
જ તેઓ એકાંત ઘૂણ્યમાં ભરાઈ પેસે છે. તીર્થીકર મહારાજના
પ્રતાપે સંસારમાંથી મિથ્યાત્વરૂપી અંધકાર પલાઈ જાય છે અને
સમ્યક્તવનો સૂર્ય સોળે કળાથી પ્રકાશવા લાગે છે. આ વખતે,
પછી મિથ્યાતીઓનું તથા સંસારાટીવીમાં હેરાન અને પાયમાલ
કરનારા હૃદમનોનું ખળ ચાલી શકતું નથી. દીક્ર મહારાજ કહે છે કે
તમારા આ ભાવી પુત્રના મુખ ઉપર ભામંડળની દીસિ એટલા બધા
ખળથી જાન્વર્યમાન રહેશે કે તે ભામંડળના પ્રચંડ પ્રતાપ આગળ
કોઈ અરિનું-ખાદ્ય કે અંતરંગ અરિનું ખળ નભી શકશે નહીં.
ભામંડલ દુંહમિરાતપત્રમ् વિગેરે જે અતિશયોનું શાસ્ત્રમાં વર્ણન કરવામાં
આંદું છે, તેવા અતિશયોવાળો આપનો પુત્ર થશે, એમ આ સૂર્યનું

સ્વમ આગળથી સૂચવે છે. ભામંડળને અંગ્રેજુ ભાષામાં “હેલો” (halo) કહેવામાં આવે છે, અને એક મનુષ્ય જેમ જેમ વિશુદ્ધિમાં તથા નિર્દેષિતામાં આગળ વધતો જય છે તેમ તેમ તેના મુખની આસપાસ પ્રવર્તતો પ્રકાશ-ભામંડળ વધારે ઉથ-પ્રખર રૂપે પ્રકાશવા લાગે છે. તીર્થેકર લગવાનની સૌભય અને શાંત મુખકંતિની ચોત-રહે સૂર્યનાં કિરણો જેલું પ્રભાસ્યમાન તથા પ્રભણ પ્રતાપાન્વિત ભામંડળ ફેલાયેલું હોય છે; એથી કરીને તેમનો પ્રતાપ અખંડિત રહે છે, તેમનું શાસન સર્વોપરિ રહે છે અને તેમના વિરોધીઓનું ઘળ નિષ્કળ જય છે. પ્રભો ! આપના ભામંડળ સરખો સમ્યક્તવનો પ્રકાશ ચોતરહે પ્રસાર પામો અને આપનાં તેજસ્વી સહૃદ્ય કિરણો વડે મિથ્યાત્વરૂપી તિમિરનો નાશ થાઓ, એ જ અમારી પુનઃ પુનઃ ગ્રાથના છે.

આઠમા સ્વમની ધ્વજ શું સૂચવે છે, તે સંબંધી કવિ અહુ જરણ રીતે કરે છે કે:—

ધરમધજનો ભોગી થાશો, મુજ દરશન તુજ નંદજ,
આઠમે સ્વમે ધ્વજ એમ વિનવે, ધરતી રાગ ઉમંદાજ;
સુણો ભવિ પ્રાણીજ રે. (૮)

જને પવનમાં ઉડતી અનેકોએ જોઈ હુશો. આવી ધ્વજ તીર્થેકર મહારાજના માતાજીના સ્વમમાં આવીને લાવિષ્યહૂવાણીરૂપે અત્યંત હર્ષપૂર્વક-પ્રસન્નતા-પૂર્વક કહે છે કે:—“ મારા દર્શન તમને થયા છે, તે એમ સૂચવવા માટે કે તમારો નંદ અર્થાત્ પુત્ર ધર્મધજનો ભોગી થશો” અને વિશ્વમાં અનેકાંત ધર્મનો વિજ્ય-વાવદો કુરકાવશો. તીર્થેકર મહારાજની સાથે ધર્મધજા હમેશાં ઝર-

કંતી રહે છે, કારણું કે એમનો અતિશાય જ એવા પ્રકારનો હોય છે કે એ ધ્વજ તેમને નિલ્ય અતુસર્યા વિના રહેતી નથી. આ ધર્મ-ધ્વજ તીર્થકર મહારાજની વાણીનું, હૃદયનું તથા આત્માનું અપૂર્વ ખળ સૂચવી આપે છે. તીર્થકર પ્રભુની વાણી એવી નિર્દોષ-નિર્મળ અને મધુર હોય છે, તેમનું હૃદય રાગ-દ્રેષ રહિત હોવાના કારણે એવું તો શુદ્ધ તેમજ સ્ક્રિટિક સરખું ઉજ્જવળ હોય છે અને તેમનો આત્મા એવો તો નિરાવરણ અને વિમળ હોય છે કે સમસ્ત વિશ્વના પ્રાણીઓ તેમની વિજ્યવતી ધર્મધ્વજ નીચે આવીને આશ્રય લે છે અને પોતાનું કલ્યાણ કરે છે. શ્રીમંતોની, ધનવાનોની તથા રાજ મહારાજાઓની ધ્વજ ગમે તેટલા અભિમાનપૂર્વક હુવામાં ફડફડાટ કરે, પરંતુ તીર્થકર ભગવાનની ધર્મધ્વજ પાસે તેનું લેશ પણ મહત્વ રહેતું નથી. ધ્વજને પ્રતાપતું-ગૌરવતું-શક્તિનું એક ચિહ્ન લેખવામાં આવે છે. તીર્થકર પ્રભુની ધર્મધ્વજ જેમ તેમની સાથે નિર્વિદ્ધપણે ફરકયા કરે છે, તેવી રીતે તેમની કૈવલ્યપ્રાપ્તિ પછી પણ એ ધર્મ-ધ્વજ-જો કે અદૃશ્ય-આધ્યાત્મિક ધર્મધ્વજ સર્વ દર્શનો તથા ધર્મોની ઉપર ચિરકાળ પર્યત ફરકયા કરે છે. આપણે સર્વે એ પ્રભુની ધર્મધ્વજના આશ્રય તણે ભાગ્યયોગે આવી વિરમ્યા છીએ, તે માટે આપણે આપણી જતને પરમ ભાગ્યશાળી માનવી જોઈએ. પરા-પૂર્વના પ્રથળ પુણ્યપ્રતાપે જ તીર્થકર મહારાજનું શાસન તથા તેમની ધર્મધ્વજનો જીવોને આશ્રય મળે છે, એ વાત સૌ કોઈ જણે છે.

નવમા સ્વમુમાં પવિત્ર કળશ પ્રલ્યક્ષ થાય છે અને પોતાના દર્શાનનું ઇણ દર્શાવતાં કહે છે કે:—

શાંતાદિક ગુણુરલતના દરીઆ, મેં પૂજું તુજ પુત્રજ,
નવમે સ્વમે માજ જણો, એમ કહે કળશ પવિત્રજ;
સુણો ભવિ પ્રાણીજ રે. (૯)

શાંત-કળશ કહે છે કે “હે પરમ ભાગ્યવતી જનની ! તમારે પેટે એક એવો પુત્ર જન્મશે કે જે સર્વ પ્રકારે મારા જેવો જ સંપૂર્ણ અને ગુણુરલધારી થશે, અને હું પણ જેની પૂજા કરવાને સહા તત્પર રહીશ.” અધુરો ઘડો હોય તે જ છલકાય છે, એવી આપણામાં એક સાધારણ કહેવત છે. તે બહુ અર્થસૂચક છે. જે-મના આત્મામાં શાંતિનો કિંવા ક્ષમાનો અથવા ધૈર્યનો ગુણ નથી ખીલ્યો હોતો અને લોકોની પાસેથી ડેવળ માન કે બિક્ષા મેળવવા માટે જ હંલ રાખતા હોય છે તેઓ સંપૂર્ણ શાંતિ રાખી શકતા નથી અને કથચિતું ફોથથી એવા ધર્મધરીની નીકળે છે કે તેમને માટે આપણને દ્વારા સ્કર્યા વિના રહેતી નથી. તીર્થેકર મહારાજ જેવા મહા પુરૂષોનાં હૃહયમાં શાંતિ તેમજ તેના સહચારી બીજા ગુણો એકરસ થઈને રહ્યા હોય છે, તેથી તેઓ હમેશાં ભરેલા કળશની માઝુક જ ગંભીર રહે છે. અર્થાતું અધુરા કળશની માઝુક છલકાતા નથી. અધુરાશ અથવા અપૂર્ણતા હોય છે લાં જ છલકાવા-પણું હોય છે. વસ્તુતા: અગંભીરતા હોવી એ આત્માની એક પ્રકારની નિર્ભળતા છે, અને નિર્ભળતા એજ પાપનું પ્રલબ્ધસ્થાન છે. સંપૂર્ણ કળશના જેવી ગંભીરતા તથા શાંતિ આપણા હૃહયને પણ સ્પર્શો, એવી પ્રાર્થના આપણે આ સ્વમના દર્શાન વળતે કરીશું તો તે એયોજ્ય કિંવા અસ્થાને નહીં ગણ્ય.

દશમા સ્વમભાં પદ્મ સરોવર પોતાનો પ્રભાવ દર્શાવતાં કહે છે કે:-

પદ્મ સરોવર આવી દસમે, માતા સુણો મોરી વાતાલ,
સુરરચિત કમળના ઉપર ઠવશો, કોમળ પદ તુજ પુતણ;
સુણો લવિ પ્રાણીલ રે. (૧૦)

શમા સ્વમભાં તીર્થકરની માતાલને જે સરોવર દરિંગોચર થાય છે, તેમાં અનેક પદ્મ-પુષ્પો પણ ખીલેલાં નજરે પડે છે. આ કમળોવાળું સરોવર સૂચયે છે કે “તમારા પુત્રના કોમળ ચરણુકમળ પૃથ્વીને સ્પર્શવાને અદ્વિતીયી હૈવી કમળ ઉપર સ્થિર થશો, અને તે કમળો પાર્થિવ નહીં, પણ દેવતાઓએ ખાસ તૈયાર કરેલાં કમળો હશે.” વસ્તુતા: આ સ્વમથી તીર્થકર પ્રભુના અતિશયનું સૂચયન થાય છે. એવો નિયમ છે કે તીર્થકર ભગવાનું એક ચરણુ ઉપાડી પૃથ્વી ઉપર તે ધરે તે દરમિયાન દેવતાઓ જ્યાં પ્રભુનો ચરણુન્યાસ થવાનો હોય તે સ્થળે પોતાના દેવસુલભ સામર્થ્યથી એક કમળ તૈયાર કરે છે અને પ્રભુએ મૂકૂવા ધારેલ ચરણુ એ કમળ ઉપર જ સ્થિર થાય છે. પદ્મ સરોવરનું સ્વમ માતાલને કહે છે કે કમળપત્ર ઉપર જેમનો ચરણુ સ્થિર થાય એવા પ્રભાવવાળો તમારો પુત્ર થશો, અર્થાતું તમારો પુત્ર તીર્થકર થશો. આ અતિશયનો વિચાર કરીએ તો એટલું સ્પષ્ટ જોઈ શકાય કે તીર્થકર પ્રભુની સેવામાં દેવગણો હુમેશાં તત્પર રહેશો અને તેમના ચરણુમાં ધાસનું એક તરખલું-દર્ભાફુર પણ પીડા ન આપે તે માટે તેઓ સદ્ગતિ ચિહ્નિત રહેશો. દેવતાઓ તીર્થકર ભગવાનની કુશળતા તથા સુખાદિ માટે કેવી ચીવટ રાખે છે, કિંવા રાખતા આવ્યા છે, તેનું સ્પષ્ટીકરણુ આ સ્વમથી થવા યોગ્ય છે.

(૧૪)

અગીઆરમા સ્વમતું રહુણ્ય દર્શાવતાં કવિશ્રી કહે છે કે:-
 જ્ઞાનાદિક ગુણુરલના ભરીયા, મુજથી એ ગંબીરોળ,
 અગીયારમે સ્વમે માલ હેણે, સોલાગ સાયર ખીરોળ;
 સુણો ભવિ પ્રાણીળ રૈ. (૧૧)

થાતુ-ક્ષીર સમુદ્ર તીર્થકરની માતાજીને કહે છે કે “તમારો પુત્ર મારા કરતાં પણ વધારે ગંબીર થશે.” સમુદ્ર તો ભરતી ઓટ વખતે એવાં તો મોનાંઓ જેરથી કીનારા ઉપર અક્ષાળે છે કે પથિકોને લય થયા વિના રહેતો નથી, પરંતુ તીર્થકર લગવાનું એવી ગંબીર પ્રકૃતિના હોય છે કે દુઃખમનો આવીને પ્રહાર કરે કે અનુયાચીઓ આવીને પૂજા કરે તો પણ તેમના અંતકરણમાં રાગ દ્વેષનો સ્પર્શ સુદ્ધાં થતો નથી. સારાંશ કે તેઓ તેમની શાંત તથા ગંબીર પ્રકૃતિ કદાપિ લ્યાજતા નથી. એક સ્થળે કહું પણ છે કે પાર્શ્વનાથ લગવાનું પ્રત્યે એક વખતે કમ્ઠે અને ધરણુંદ્રે પોત-પોતાને ઉચિત કર્મો કર્યો, અર્થાતું એકે ઉપદ્રવ કર્યો અને અન્યે તેમની સેવા કરી તો પણ પ્રભુની વૃત્તિ તો ગંબીર જ રહી, અજે પ્રત્યે પ્રભુ એક સરખી જ દાખિ સાચવી રહ્યા. તીર્થકર લગવાનું માત્ર ગંબીર રહેશે એટલું જ નહીં, પણ સમુદ્ર વિશેષમાં કહે છે કે—“મારા ઉદ્રમાં જેમ અનેક નાનાં-મોટાં રલો લર્યો છે, તેવી રીતે તમારા પુત્રના અંતકરણમાં પણ જ્ઞાન-દર્શન-ચાનિત્રનાં અપૂર્વ રલો ભરેલાં રહેશો.” પાર્થિવ રલો કરતાં જ્ઞાનાદિ રલોનું મૂલ્ય અનંત ગણું અંકાય છે, અને તેથી સાગર પોતે જે તેમની પાસે પોતાની કધુતા સ્વીકારે છે, તે યોગ્ય છે.

(૧૫)

આરમાં સ્વમતું દેવવિમાન સ્તોયવે છે કે:-

ચાર નિકાયના દેવ મળીને, નમસ્કારે સન્માનેજ,
આરમે સ્વમે માળ દેખે, સુંદર દેવવિમાનેજ;
સુણો લવિ પ્રાણીજ રે. (૧૨)

થીકર લગવાનની માતાજી આરમા સ્વમમાં એક
દેવવિમાન સ્વર્ગમાંથી પોતાની તરફ ચાલ્યું આ-
વતું નિરખે છે. આ સુંદર-રમણીય દેવવિમાનના
આગમનનો હેતુ સ્પષ્ટ કરતાં કવિ કહે છે કે
“ચાર નિકાયના દેવો નમસ્કાર તથા લક્ષ્મિલાવનાથી
તમારા પુત્રને સન્માનશો, એમ આ દેવવિમાનનું
અવતરણ સૂચિત કરે છે.” ભવનપતિ, વાણુંયંતર,
જ્યોતિષી તથા વैમાનિક એ પ્રમાણે ચાર નિકાયના દેવો આવીને
તીર્થકર પ્રલુને પૂજશો. એટલો સંદેશો આ દેવવિમાન માતાજીને
ખણ્ણોચાડે છે, અને તે પ્રલુના જન્મ પછી અનેક પ્રસંગે આપણે
ખરો પડતો તેમના જીવનચરિત્રમાં અતુલવીએ છીએ. પ્રત્યેક
મહોત્સવ પ્રસંગે દેવતાઓ આવીને દેવોચિત કર્તાંયો કરી ચાલ્યા
જવાનાં દૃષ્ટાંતોથી તીર્થકર પ્રલુનાં જીવનચરિત્રો એવાં તો સુપ્રસિદ્ધ
છે કે દેવતાઓનું તીર્થકરો પ્રત્યેનું બહુમાન સ્પષ્ટ કરવાનો અમે
આ સ્થળે પ્રયત્ન કરતા નથી. દેવતાઓ જે મતું આટલું આટલું માન
જ્ઞાયવે તેમના પ્રત્યે જનસમાજના-લવિ જીવનાં મસ્તિષ્કો લક્ષ્મિ-
લાવથી નમે, એમાં કંઈ આશ્ર્ય નથી. આપણે પણ આ પ્રસંગે
તીર્થકર પ્રલુને ઉદ્દેશીને સાચા અંતઃકરણુથી પ્રલુના પાદ્પત્રમાં
નિકરણ્યોગે પ્રષ્ણુતિપરંપરા સમર્પીશું તો તે પ્રાસંગિક થઈ પડશે.

આ સ્વમ અદૃશ્ય થયા પછી તેરમું સ્વમ આવે છે, તેનું સ્પષ્ટીકરણ કવિ નીચે પ્રમાણે કરે છે:-

મુજ પેરે તુજ પૂજાજ થારો, ગુણ અનંતના વાસીજ,
રતનગઢ માંહે તો બિરાજે, એમ કહે રલની રાશાજ;
સુણો ભવિ પ્રાણીજ રે. (૧૩)

થાતું રલની રાશિને અથવા ધીજા શાખાઓમાં કહીએ તો રલના અલંકારોને જેમ ભાગ્યશાળી મનુષ્યો બહુ આદરથી સત્કારે છે અને પોતાના કંઠમાં સ્થાપે છે તેવી રીતે રલરાશિ કહે છે કે:-“મારી માફક તમારા આ ભાવી પુત્રની પણ પૂજા તથા આદર-સત્કાર થશે. જો કે મારામાં તો ગણ્યાગાંડ્યા જ શુણો છે, તથાપિ મનુષ્યો મને બહુ ગ્રેમથી સત્કારે છે, પરંતુ તીર્થીકર લગ્વાનમાં અર્થાતું તમારા પુત્રમાં એટલા બધા શુણો હશે કે તે શુણોનો કોઈ પાર પામી શકશે નહીં.” તે ઉપરાંત આ રલરાશિ એમ પણ કહે છે કે “તમારો પુત્ર રલગઢમાં વિરાજવા શક્તિમાન થશે.” સર્વજ્ઞ પ્રભુ જયારે દૃશના આપે છે લારે “ત્રિગડો ગઢ” રચાય છે, એ વાત આપણે સૌ કોઈ જાણ્યાએ છીએ. આ ત્રિગડાની રચના દેવતાઓ પોતે આવીને કરે છે તેમાં સોનાનો, ઝ્યાનો તથા રલનો ગઢ નિર્માય છે. ત્રણે ગઢો ઉપર બહુમૂલ્ય કંગરાઓ પણ આંધવામાં આવે છે. આવા હિંય ત્રિગડમાં વિરાજ તમારો પુત્ર જગતના જીવોને પ્રતિષ્ઠોધ કરશે, એમ આ રલની રાશિ સૂચવે છે. કુંકામાં કહીએ તો રલની રાશિ એ ત્રિગડાનું સમરણ કરાવે છે અને તેની સાથે તીર્થીકર પ્રભુના અતિશાયનું પણ સૂચન કરે છે. એ ત્રિગડાના સ્વરૂપનું

તथा પરમાત્માની નિર્મળ વાણીનું અનુમાન કલ્પનાથી કે ઘુદ્ધિથી થઈ શકે તેમ નથી; માટે એ સંખંધી વિવેચન કરવાને બદલે આપણે સર્વે એ હૈવી દશ્ય પ્રલ્યક્ષ નિહુણવાની તથા લગવાનની અમૃતમથી દેશના સાંલળવાની ઉત્કટ લાવનાપૂર્વક જ હુલમાં તો વિરમીશું.

ચૌદમું નિર્ધૂમ અભિનું સ્વમે બહુ ગંભીર આશય રજુ કરે છે. કવિવર તેનો અર્થ સ્કુટ કરતાં વહે છે કે:—

ભવિક મનમાં કનક શુધમાણુણ થાશે સુત કરનારોણ,
ચૌદમે સ્વમે નિર્ધૂમ અભિ, માતા જીવો સુવિચારોણ;
સુણો ભવિ માણીણ રે. (૧૪)

રૂમ અભિ એટલે ધુમાડા વિનાનો અભિ આ પ્રકારનો સ્વચ્છ-જાજવલ્યમાન-જવલંત-પ્રેજાજવલ અભિ માતાળને કહે છે કે:—“હું જેવી રીતે મારા નિજ સામર્થ્યથી—તાપથી ગમે તેવા મહિન સુવર્ણને સ્વચ્છ અનાંદ છું, અને સુવર્ણને તેજસ્વી અનાંદ છું, તેવી રીતે તમારો પુત્ર જ-ગતના લભ્ય જીવોનાં અંતઃકરણમાં રહેલી મહિનતાને ફૂર કરી તેમના આત્માને પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં આણુશો.” આ કનકશુદ્ધિનું દ્યાંત બહુ વિચારણીય છે. કનકની સાથે અશુદ્ધ-મહિનતા ક્યારે મળી તે જેમ કોઈ જાણું નથી, તેમ આત્માને કર્મનો લેપ ક્યારથી થયો, એ વાત પણ કોઈ કહેવાને સમર્થ નથી. પ્રયત્નથી જેમ કનકની મહિનતા નિવારી શકાય છે અને તેને તેના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં મૂકી શકાય છે, તેવી જ રીતે સંસારના રાગ-દ્રેષાહિ પ્રપંચોમાં રચીપચી રહેલો આત્મા પણ હાન, તપ, શાન, કિયા આદિ ઉપાયોથી સ્વચ્છ

તथा સ્ક્રિટિક સરખો નિર્મળ બની પોતાના જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્રકૃપ સ્વલ્પાવને ગ્રાસ કરવા લાગ્યશાળી થાય છે. અભિ જેવી રીતે કન્કને શુદ્ધ કરતાં પહેલાં તેને ખૂબ તાવે છે અને તેના ઉપર અનેક સંસ્કારો કરે છે, તેવી જ રીતે આત્માને શુદ્ધ કરવા અર્થે તીર્થીકર પ્રભુની આજાને અનુસરી તેના ઉપર અનેક પ્રકારના શાસ્ત્રોચ્ચિત સંસ્કારો થવા જોઈએ. તીર્થીકર પ્રભુએ કરમાવેલી આજાઓ લંઘ જીવોના આત્માને શુદ્ધ કરવામાં અભિનું કામ કરે છે. આ અભિના સ્કુલિંગો આપણું આત્માને રૂપરો અને અનાદિ કાળથી મુંઝાઈ રહેલા આત્માને પોતાના શુદ્ધ સ્વરૂપમાં આણે તે માટે હેવાધિહેવ સર્વજ્ઞ પ્રભુ લંઘ જીવો ઉપર કરૂણાદષ્ટિ કરે, એવી આપણે આ સ્વરૂપદર્શન સમયે પ્રાર્થના કરીશું તો તે કાળફે સક્રાણ થયા વિના રહેશે નહીં.

ઉક્ત ચૌદ સ્વમાં સંક્ષિપ્તમાં સમુચ્ચયે શું સૂચ્યવે છે, તે સંબંધી કવિ કહે છે કે:—

એ ચૌદ સ્વમ દીડાથી તુજ સુત, થારો ચૌદરાજનો સ્વામીજી,
લોકો પણે આત્મારામ થારો, એમ એમ પ્રભુતા પામીજી;
સુણો ભવિ પ્રાણીજ રે. (૧૫)

થાતુ—આ ચૌદ સ્વમના દર્શનથી આઠલું ચો-
છ્છસપણું સિદ્ધ થાય છે કે—“તમારો પુત્ર ચૌદ
રાજલોકનો સ્વામી-શાસક થશે એટલું જ નહીં,
પણ લંઘાત્માઓને આરામ-શાંતિ સુખ આપ-
નારો પણ થશે, અને કુમે કુમે પ્રભુતા પામી
શિવવધૂની વરમાળાને પોતાના કંડમાં ધારણું કરશે.” તીર્થીકર પ્રભુના

મુખમાંથી ને વચનકુસુમો બહાર નીકળ્યાં છે, તેને એક ઉધાન સ્વમાન લેખીએ તોપણું અયોગ્ય નથી, કારણું કે આરામને સંસ્કૃતમાં ઉધાન પણ કહેવામાં આવે છે. લભ્ય જીવો આ ઉધાનમાં એસી સર્વજ્ઞવાણીડ્ર્યુપી કુસુમોની પરિમળ લે અને પોતાના આત્માને તૃસુ કરે, એટલામાટે પ્રભુ સુકૃત કંઈ કર્મનું ઉધાન ખીલવતા ગયા છે. આપણે આ ઉધાનમાં વિહુરવાને પૂર્વપુષ્યના બળથી લાગ્યશાળી થયા છીએ, તો ભવોલવનાં હુરિતો દ્વાર થાય તે માટે આ ભવે સંપૂર્ણ બળથી ત્રિકરણું શુદ્ધ યોગે પ્રયત્નો આપણે કરવા જોઈએ. આ પ્રસંગે આપણે પ્રભુને ગ્રાથીશું કે “આપ જે કે ચૌદરાજ લોકના સ્વામી તો છો જ, પરંતુ અમને તમારા ચરણોમાં ભવોલવ સ્થાન આપને, અને કોઈ કાળે તમારા શાસનથી દ્વાર ન પડી જઉ એવી સહભૂદ્ધિ આપને.”

છેવટની કહીમાં સ્વમનો સમય તથા કાંયકર્તાનો પરિચય આપણુને થાય છે. તે કહી આ પ્રમાણે છે:—

મધ્ય રહેનીએ માતાજી દેખે, સુપન ચૌદ વિશાળજી,
ગુરુ પસાયે દુંગર વિનવે, હોને મંગળમાળજી;
સુણેા ભવિ પ્રાણીજી રે. (૧૬)

અ ર્થાત ને ચૌદ સ્વમનું અમે ઉપર યથાશક્તિ રહુસ્ય બતાવી ગયા, તે સ્વમનો સમય મધ્ય રાત્રીનો હોય છે, એમ આ ઉપરથી સમજવાનું છે. ઉક્ત ચૌદ સ્વમ ગંલીર આશય અને વિશાળ અર્થનાં સૂચક-સ્વમ જે મધ્ય રાત્રીએ આવે તો સક્ષળ થયા વિના રહેતાં નથી. આટલું કંદ્યા પછી પોતાના સહશુદ્ધનો ઉપકાર માનતાં અને શુરૂના પ્રતાપનું સમરણ કરતાં

કુંગરશીલાઈ કવિ પોતે કુહે છે કે શાસનહેવ આ ચૌદ સ્વમ જેનાર, સાંભળનાર તથા અનુમોદનાર એ સર્વનું પરમ કલ્યાણુ કરો. જે શાંતિ અને ગંભીરતાથી ભવિ જીવોએ આ સ્વમરહુસ્ય સાંભળયું હોય અને અંતઃકરણુમાં અવધાર્યુ હોય, તેમનું મંગળ ઈચ્છાયું એવી પરં-પરાને માન આપવાનું કર્તાં આ સ્થળે કવિ પરિસમાસ કરે છે. અં શાંતિ: ૩.

પર્વાધિરાજ પર્યુષણુના પવિત્ર દિવસે ભાગે

જૈન ભાઈઓને ખુશ ખખર

ચુંબક
ની પ
કરે છે

સારાં અને સસ્તાં ગુજરાતી તેમજ મારવાડી લા
ક્ષમાપનાનાં મનમોહક ફેન્સી કાર્ડ, કંકોત્રીઓ અને પત્રો અમા
લાંથીજ મળશે.

ખોટી લાલચ, દંબ અને ખાલી ભપકાથી હૂર રહી લાવના-
પ્રેરક, સુંદર ને સસ્તાં દરેક જાતનાં કાર્ડ, કંકોત્રીઓ જેઠતાં
હોય તો મહેરખાન ગૃહુદ્ધિ! આપ એક વખત મંગાવી ખાની
કરી જુઓ. રંગીન સુખોધક ચિત્ર સાથનું ચાલુ સાથનું જૈન-
પંચાંગ તૈયાર છે. કિમત ૧ આનો.

શ્રીયક સુનિ, કયવજ્ઞા શેઠ, સુમતિ તથા કુમતિ ભિન્નો અને
મોતીચંદ શેઠ વગેરેની કથાઓ, જૈનધર્મનાં પુસ્તકોના સૂચ્યપત્ર
સાથે-જેમાંની દરેક કથા લોકો હોંશથી વાંચે છે તેવી ચુંટીને
ખાદ્ય મૂકુલા સાથે તેમાં હિતઓપનાં જો ઉમેરીને રસિક
ખનાવેલ છે.

Serving JinShasan

દિ. ૦-૨-૦

005474

gyanmandir@kobatirth.org

આવા

શુક,

જૈન પુસ્તકો તથા કાર્ડ, કંકોત્રીઓ પ્રસિદ્ધ કરનાર તથા વેચનાર,
માંડવી, શાકગદ્વી, મુંબઈ.